

COLUMN MEIJERING MEKKERT 2019

Mei 2019
HEEL GOED

Al eerder kwam ik haar tegen. De vrouw met het blonde haar. Ik herken haar, we deelden lang geleden de middelbare schoolbanken. Ik ken haar naam en kan haar aanwijzen op de klassenfoto. Ik verwacht niet dat ze mij nog kent.

Ik ben goed in het herkennen van gezichten en namen, bovendien viel ik niet op op school. Als ik haar aanspreek kijkt ze me eerst verbaasd aan. Dan zegt ze: "Ja, ik zie het." Ik zie dat ze liegt. Ik vraag hoe het met haar gaat. We zaten in een klas met leerlingen die examen deden in een creatief vak. Dat was ongewoon in die tijd. Zij tekende, ik deed muziek. Nee, het ging heel goed met haar. Ze had een fantastische carrière.

Bij haar vorige werkgever ging het zo goed dat het bijna te veel werd. Daarom had ze een nieuwe carrière opgestart die nu ook weer als een speer ging. Nee, ze mocht niet klagen. Ook had ze een geweldige relatie en een geweldig kind. Misschien had ik wel gelezen over dit kind. Kort geleden had dit kind namelijk in de krant gestaan vanwege een zeer uitzonderlijke prestatie die het geleverd had. Nee, het ging echt heel goed met haar.

Na een monoloog van zo'n 20 minuten moest ze verder. Haar carrière, relatie en kind hadden haar natuurlijk nodig. Dat begreep ik heel goed. Ik liep naar huis. Naar mijn relatie die niet thuis was en mijn kinderen die me begroetten met "hmmmpfff" en "wat eten we?"

Nee, met mij gaat het ook heel goed.
Echt waar!

Bianca

April 2019
(VER)HIP

Junior 1 en 2 believeen een nieuwe zomerjas. 1 heeft er al eentje uitgezocht op het web. Hij heeft de jas gevonden in een webwinkel vol met hippe jassen. Deze jassen hebben met elkaar gemeen dat het merk van de jas duidelijk zichtbaar is. Een andere overeenkomst is de prijs. Deze bestaat uit een 3-cijferig nummer. Mijn budget bestaat uit minder nummers en ik voel me genoodzaakt zelf op zoek te gaan. Omdat volgens 1 in de naburige winkelstraat niets te koop is ga ook ik op zoek op het wereldwijde web. Ik zie verschillende jassen, maar telkens lopen we vast op hetzelfde, de wens van 1 past niet bij mijn budget.

Dan zie ik eentje waar we het misschien over eens kunnen worden. Ik wil 1 roepen tot mijn oog op de omschrijving van de jas valt. "...dit EDGY zwarte heren jack is voorzien van een MULTI-COLOURED streepdetail voor een STANDOUT STYLE. Gemaakt van een COMFY katoenmix met GERIBDE CUFFS voor een SNUG FIT FINAL FEATURES zijn de rits,.... en zijzakken voor je KEY-ITEMS." Tenslotte blijkt de jas "afgewerkt met de *** SWOOSH BRANDING."

Verbijsterd laat ik de woorden tot me doordringen. Dan sluit ik de computer af om me in mijn comfy stoel te laten zakken en na te denken over zoveel stupidity.

Bianca

Maart 2019
Bermuda driehoek

"Mam, waar is mijn...?" is een veel gestelde vraag in ons huis. Vragenstellers zijn junior 1 en 2. Op de puntjes kan van alles worden ingevuld wat 1 en 2 betreft. Boek, trui, voetbalschoen, tandenborstel... Verstand wat mij betreft.

Ook wederhelft vraagt mij regelmatig naar de ligplaats van een verloren voorwerp. Waarom IK altijd het antwoord op deze vraag zou moeten weten is mij een raadsel en regelmatig foeter ik dat het boek, de trui, de voetbalschoen of de tandenborstel daar ligt waar hij het heeft achtergelaten!

Terugkerend onderwerp van vermissing is de telefoonoplader. Maar waar bij een verloren boek nog wordt gevraagd: "WAAR ligt mijn boek?" luidt de vraag bij de oplader meestal: "WIE heeft mijn oplader?" De vraag wordt vaak op luide beschuldigende toon gesteld aan mij. Alsof het mij persoonlijk aan te rekenen is dat de geliefde telefoonoplader onvindbaar is. Mijn eigen oplader is overigens NOOIT onvindbaar. Want hoewel ik best wel eens wat chaotisch ben en daardoor regelmatig iets niet kan vinden, op mijn oplader ben ik erg zuinig. Ik bewaar deze al tijden op dezelfde, hier niet nader te noemen plek en ben deze dus nooit kwijt.

Op een dag ben ik het zat en ik kondig aan dat het vanaf nu ieder voor zich is. Wie iets kwijt is kan niet meer bij mij terecht.

De volgende ochtend moet ik aan het werk. Als het tijd is om weg te gaan wil ik mijn autosleutels pakken. Maar... waar lagen die ook alweer...? "Wederhelft... junior 1...2...alsjeblijft...ik bedoelde het toch allemaal niet zo...?"

Bianca

Februari 2019 OVER VIS EN DUUR BETALEN

"Bloed is verder prima, je cholesterol is acceptabel" deelt de dokter mij mede wanneer ze me de bloeduitslagen voorleest. Acceptabel klinkt als een krappe voldoende. "Dat wordt dan geen eieren meer eten" poog ik grappig te zijn. Maar de dokter zegt dat 3 eieren per week best mogen. Net als vis eten trouwens. "Eet je wel eens vis?" wil ze weten. En met die ene incidentele visstick in het achterhoofd schud ik mismoedig mijn hoofd. De opdracht is duidelijk. Er moet meer vis op tafel.

Gelukkig weet "robbie28" die ik op Smulweb raadpleeg raad. Hij heeft namelijk HET recept voor een fantastische visschotel waar hij en zijn disgenoot altijd de vingers bij aflikken. Er moet vis in en krieltjes en nog een aantal hele verantwoorde dingen. Robbie wenst mij nog een smakelijke maaltijd maar dat moet zeker lukken beweert hij nog.

Ik sla dus heel verantwoord aan het koken en doe alles wat Robbie mij zegt te doen. Wanneer wederhelft de keuken in stapt werpt hij een blik op de schotel. "Hm", bromt hij kortaf. Maar na een blik op mijn gezicht geeft hij aan het te zullen proberen. Wanneer de schotel dan eindelijk op tafel staat blijken de krieltjes hard en de vis rauw. Mijn disgenoten vragen of er nog pizza is en ik vraag mij af of de disgenoot van robbie28 wellicht otertje33 is.

Volgende keer toch maar weer vissticks.

Bianca

Januari 2019 BROMMEN

Junior 1 wenst een scooter. Snelheid is geboden, hij is immers bijna 15 en een half dus de tijd dringt.

Omdat zijn vader en ikzelf scooterloos onze jeugd zijn doorgekomen kunnen wij hem niet imponeren met stoere scooter verhalen. Ik probeer nog indruk te maken met vriendinnen die een brommer hadden. De ene had een Tomos waar ik achterop gezeten half Drenthe mee ben doorgecrosst. De andere had een Honda MT, een schakelbrommer, heel stoer destijds voor een meisje. Helaas maak ik geen indruk, minachting valt mij slechts ten deel. Een Tomos en zelfs een Honda MT blijken hopeloos ouderwets.

Voorbeelden of advies van z'n ouders heeft hij trouwens ook helemaal niet nodig, hij weet wat hij wil. Dat ene (dure) model natuurlijk en dan die ene, bijzondere (dure!) uitvoering. Gelukkig blijkt financiering van de scooter geen enkel probleem. Junior 1 heeft een namelijk een topbaan in de horeca en is naar eigen zeggen prima bij machte al zijn salaris opzij te zetten voor de aanschaf van de scooter. Daarbij herinnert hij wederhelft graag aan diens achteloze uitspraak van lang geleden dat het behalen van het schooldiploma dit jaar ruimhartig beloond zal worden.

Ook het door mij verplicht gestelde bromfietscertificaat is geen probleem, dat gaat hij zeker halen en betalen.

Nee hoor, die scooter komt er binnenkort.
Tenminste...dat is de bedoeling.

Bianca